

Odluka:

Rev 2235/13-2

Zbirni podatci

Broj odluke: Rev 2235/13-2

Datum odluke: 12.04.2017

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Broj: Rev 2235/13-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od Đure Sesse predsjednika vijeća, Davorke Lukanović-Ivanišević članice vijeća i sutkinje izjaviteljice, Mirjane Magud članice vijeća, Željka Šarića člana vijeća i Ljiljane Hrastinski Jurčec članice vijeća, u pravnoj stvari ovrhovoditeljice M. K. iz Z., OIB: ..., koju zastupa punomoćnik D. R. odvjetnik u Z., protiv ovršenika Grada Z., OIB: ..., kojeg zastupaju punomoćnici S. P., M. R. i M. L., odvjetnici u O. društvu P., R., L. i partneri iz Z., radi ovrhe, odlučujući o reviziji ovrhovoditeljice protiv rješenja Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžovr-2086/11-2 od 5. veljače 2013., kojim je rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpl-5605/10 od 27. siječnja 2011. ukinuto te prijedlog za ovrhu odbačen, u sjednici održanoj 12. travnja 2017.,

riješio je:

1. Prihvaća se revizija i ukida rješenje Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžovr-2086/11-2 od 5. veljače 2013. u toč. I. izreke, te se predmet u tom dijelu vraća drugostupanjskom sudu na ponovni postupak.
2. O troškovima revizije odlučit će se u konačnoj odluci.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja je radi namirenja novčane tražbine ovrhovoditeljice u iznosu od 15.645,96 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 14. siječnja 2009. do isplate, te nepodmirenog dijela zakonskih zateznih kamata dospjelih do 13. siječnja 2009. u iznosu 9.259,82 kn, kao i radi naplate troškova ovršnog postupka sa zateznim

kamatama koje teku od donošenja rješenja do isplate, određena ovrha pljenidbom i prijenosnom novčanih sredstava na žiro-računu ovršenika.

Rješenjem suda drugog stupnja prihvaćena je žalba ovršenika, ukinuto je rješenje o ovrsi prvostupanjskog suda i odbačen prijedlog za ovrhu ovrhovoditeljice od 16. studenoga 2010. (točka I. izreke). Odbijena je žalba ovršenika kao neosnovana i potvrđeno rješenje suda prvog stupnja poslovno broj Ovrpl-5605/10-8 od 8. ožujka 2011. (točka II. izreke). Naloženo je ovrhovoditeljici naknaditi ovršeniku trošak sastava žalbe u iznosu 615,00 kn (točka III. izreke), dok je odbijen zahtjev ovrhovoditeljice za naknadu troška odgovora na žalbu ovršenika (točka IV. izreke).

Protiv drugostupanjskog rješenja ovrhovoditeljica je podnijela reviziju pozivajući se na odredbu čl. 12. st. 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05 i 67/08 - dalje: OZ), navodeći da odluka u ovom sporu ovisi o rješenju pravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, o kojem revizijski sud nije zauzeo shvaćanje, a riječ je o pitanju o kojem postoji različita praksa drugostupanjskih sudova. Predlaže preinačenje drugostupanjskog rješenja na način da se žalba ovršenika odbije kao neosnovana kao i njegov zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka te da se potvrdi rješenje o ovrsi, uz naknadu troškova revizije ovrhovoditeljici.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija je osnovana.

Odredbom iz čl. 12. st. 1. OZ propisano je da je u ovršnom postupku dopuštena samo revizija iz čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13 - dalje: ZPP), a odredbom čl. 19. st. 1. OZ propisano je da se u ovršnom postupku na odgovarajući način primjenjuju odredbe ZPP.

Prema odredbi čl. 382. st. 2. ZPP, stranke koje ne mogu protiv pravomoćne drugostupanjske presude podnijeti reviziju iz čl. 382. st. 1. ZPP, mogu podnijeti reviziju ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U takvoj reviziji stranka treba određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (čl. 382. st. 3. ZPP).

U reviziji ovrhovoditeljica postavlja slijedeće pitanje:

- „da li ovrhovoditelj u ovršnom postupku pokrenutom na temelju ovršne isprave može potraživati tražbinu koja nije istovjetna tražbini iz ovršne isprave kako u pogledu visine duga, tako i u pogledu tijeka zateznih kamata, ako je tražbina koju ovrhovoditelj potražuje manja od one na koju bi po ovršnoj ispravi imao pravo?“

Iznoseći razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ovrhovoditeljica se poziva na odluke Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gžovr-3990/11-2 od 22. svibnja 2012., Gžovr-1429/11-3 od 29. ožujka 2011. i Gžovr-4470/11 od 1. ožujka 2011., iz kojih da proizlazi, suprotno shvaćanju drugostupanjskog suda izraženom u pobijanoj odluci, da ovrhovoditelj u ovršnom postupku može zahtijevati namirenje manjeg iznosa svojeg potraživanja prema ovršeniku od iznosa na koji bi imao pravo po ovršnoj ispravi.

Sukladno odredbi čl. 392.a ZPP revizijski sud ispituje pobijanu presudu samo u dijelu u kojem se ona pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zbog kojeg je podnesena i koja je u njoj određeno naznačeno kao takvo uz pozivanje na propise i druge izvore prava koje se na to pitanje odnose.

Ispitujući dopuštenost revizije u skladu s navedenim odredbama ovaj sud je ocijenio da je pravno pitanje zbog kojeg je revizija podnesena važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni i da je stoga revizija dopuštena.

Odredbom čl. 35. st. 1. OZ propisano je da prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojem će, uz ostale podatke, biti naznačena tražbina čije se ostvarenje traži, dok je odredbom čl. 35. st. 3. OZ propisano da će sud odbaciti prijedlog za ovrhu koji ne sadrži sve propisane podatke, bez pozivanja predlagatelja na dopunu ili ispravak.

U prijedlogu za ovrhu ovrhovoditeljica je navela da je obveza ovršenika djelomično prestala prijebojem međusobnih potraživanja ovrhovoditelja i ovršenika utvrđenih ovršnom ispravom, što se odnosi na obvezu isplate dijela zakonskih zateznih kamata dospjelih do 13. siječnja 2009. u iznosu 1.424,96 kn dok je nepodmireno ostalo cjelokupno glavno potraživanje (15.645,96 kn) sa zakonskim zateznim kamata tekućim od 14. siječnja 2009. do isplate i dio zateznih kamata dospjelih do 13. siječnja 2009. koje ukupno iznose 9.259,82 kn i sukladno tome je naznačila tražbinu čije prisilno ostvarenje traži.

Drugostupanjski sud je, pozivajući se na odredbu čl. 35. st. 1. i 3. OZ, ukinuo rješenje o ovrsi i odbacio prijedlog za ovrhu navodeći da ovršni prijedlog ne sadrži točnu i pravilnu oznaku predmetne tražbine odnosno da tražbina u izreci rješenja o ovrsi nije u suglasju s izrekom priložene ovršne isprave budući da je ovršnim zahtjevom zatražena isplata zateznih kamata sa drugačijim tijekom od onoga kako je ovrhovoditeljici dosuđen ovršnom ispravom, kao i da postoji sadržajno odstupanje pobijanog rješenja o ovrsi od ovršne isprave i u dijelu kojim je ovrha određena radi isplate obračunatih zateznih kamata u iznosu od 9.259,82 kn jer navedena tražbina u označenom iznosu nije dosuđena ovršnom ispravu, već je ovrhovoditeljica temelji na privatnom obračunu.

Ocjena ovog suda je da izraženo shvaćanje drugostupanjskog suda nije pravilno.

Naime, ovrhovoditelj je ovlašten od ovršenika zahtijevati namirenje cijele svoje tražbine utvrđene ovršnom ispravom ili pak dijela te tražbine, umanjujući svoj zahtjev (jer je, primjerice, za dio tražbine namiren prije pokretanja ovršnog postupka ili je pak obveza ovršenika djelomično prestala prijebojem). Pritom valja imati na umu da vjerovnik koji od dužnika zahtijeva glavnice, kamate i troškove na temelju ovršne isprave ima pravo uračunavanja u skladu sa čl. 172. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 125/11 - dalje: ZOO), tako da se prvo otplaćuju troškovi, zatim kamate i napokon glavnica.

U slučaju kada je obveza ovršenika djelomično prestala prije pokretanja ovršnog postupka, ovrhovoditelj je dužan u prijedlogu za ovrhu naznačiti, uz ostale podatke propisane čl. 35. OZ, i tražbinu čije ostvarenje traži, na način da naznači iznose koji mu (po njegovom shvaćanju) nisu podmireni prije pokretanja ovršnog postupka - u konkretnom slučaju uključujući i nepodmireno potraživanje dijela zakonskih zateznih kamata, a sukladno čemu je potrebno naznačiti i njihov tijek.

U tom smislu je drugostupanjski sud pogrešno primijenio odredbe čl. 35. st. 1. i 3. OZ ukinuvši rješenje o ovrsi i odbacivši prijedlog za ovrhu s obrazloženjem da je ovršnim zahtjevom zatražena isplata zateznih kamata s drugačijim tijekom od onoga koji je naznačen u ovršnoj ispravi, pa da stoga prijedlog za ovrhu ne sadrži točnu naznaku predmetne tražbine, kad je ovrhovoditeljica uz glavicu zatražila određivanje ovrhe tražbine zakonskih zateznih kamata u manjem iznosu nego je to određeno ovršnom ispravom.

Konkretno, ovrhovoditeljica potražuje zakonske zatezne kamate tekuće na ukupni iznos glavnice od 14. siječnja 2009. do isplate, dok iz ovršne isprave proizlazi da se njezino potraživanje sastoji od glavnice i zakonskih zateznih kamata koje teku na pojedine iznose glavnice, ali tako da je početak tijeka svih pojedinih iznosa u 2004. godini, pa stoga potraživanje zateznih kamata na ukupan iznos s njihovim tijekom na ukupan iznos od 14. siječnja 2009. jasno predstavlja manji iznos zateznih kamata nego onaj koji na ukupno potraživanje proizlazi iz ovršne isprave.

S druge strane, za dio potraživanja za koje je prvostupanjskim rješenjem određena ovrha, a odnosi se na nepodmireni dio zakonskih zateznih kamata na glavicu do 13. siječnja 2009. za koji je ovrhovoditeljica predložila odrediti ovrhu

izraženu u apsolutnom iznosu (9.259,82 kn), pravilno zaključuje drugostupanjski sud da je na takav način ovrha određena za tražbinu koja nije u suglasju s izrekom ovršne isprave. Naime, tražbina na ime zakonskih zateznih kamata na glavicu nije na taj način (u apsolutnom iznosu od 9.259,82 kn) određena u ovršnoj ispravi, slijedom čega niti ovrhu nije moguće odrediti za tako naznačenu tražbinu jer kao takva ne proizlazi iz ovršne isprave.

Međutim, unatoč tome što je dispozitiv ovršnog prijedloga postavljen na način isplate zateznih kamata u apsolutnom iznosu (9.259,82 kn) što nije u skladu s ovršnom ispravom, ne mora biti zapreka prvostupanjskom sudu, sve s obzirom na konkretni sadržaj cjelokupnog ovršnog prijedloga, da ovrhu odredi radi naplate tražbine upravo onako kako je naznačena u ovršnoj ispravi, a umanjena za iznos za koji ovrhovoditelj tvrdi da je tražbina prestala prije pokretanja ovršnog postupka.

Slijedom navedenoga je pobijanu odluku valjalo ukinuti u toč. I. izreke i u tom dijelu vratiti drugostupanjskom sudu na ponovan postupak jer ne postoje uvjeti za preinaku odluke budući da drugostupanjski sud ukinuvši rješenje o ovrsi nije cijenio ostale žalbene navode pa je stoga na temelju čl. 395. st. 2. ZPP u vezi s čl. 400. st. 3. ZPP odlučeno kao u točki 1. izreke.

Odluka o troškovima revizijskog postupka donesena je na temelju odredbe čl. 166. st. 3. ZPP.

Predsjednik vijeća:

Đuro Sessa, v.r.

Zagreb, 12. travnja 2017.